

Ode aan de zuidelijke keizerlibel

Een ode van Gerdien Bos, De Vlinderstichting

Twintig jaar geleden hield niemand het nog voor mogelijk, maar inmiddels zijn we eraan gewend: je kunt zomaar ergens een zuidelijke keizerlibel tegen het lijf lopen. Een ontmoeting met deze soort vergeet je niet gauw. Het is één van de grootste libellen van Nederland en bij de mannetjes valt het felblauwe zadel bovenaan het achterlijf op. De soort komt oorspronkelijk voor in de zuidelijke helft van Europa, ongeveer tot midden-Frankrijk. De eerste waarneming in Nederland stamt uit 1997. De atlas De Nederlandse libellen schreef in 2002: 'De zuidelijke keizerlibel is een zeldzame dwaalgast in Nederland.' In de jaren daarna begon het aantal waarnemingen snel op te lopen. Eerst vooral in de zuidelijke helft van ons land, maar inmiddels kan hij ook in het noorden worden aangetroffen.

De zuidelijke keizerlibel leeft bij grote plassen met veel begroeiing, een zandige bodem en een ondiepe oeverzone. De volwassen dieren jagen daar op insecten. Mannetjes doen dat in een zelfgekozen territorium, en wee de rivaal die zijn domein binnen komt vliegen. Vrouwtjes zijn natuurlijk welkom en na de paring worden de eieren in het water afgezet. De ondiepe oeverzone is belangrijk: het water warmt hier snel op, waardoor de eieren (en later de larven) zich in korte tijd kunnen ontwikkelen. Een strategie waar meer zuidelijke soorten gebruik van maken.

Onze zomers kunnen voor de zuidelijke keizerlibel niet warm genoeg zijn. Net als veel andere nieuwkomers onder de libellensoorten profiteert hij duidelijk van het opwarmende klimaat. Misschien maakt dat de steeds vaker voorkomende hittegolven weer een beetje goed.

Welk dier verdient volgens jou een ode? Laat het ons weten en wij gaan op zoek naar de interessantste feiten over dit dier. Mail naar mensennatuur@ivn.nl